

Posudek bakalářské práce

Romana Holá: *Menšinová politika Čínské lidové republik: komparace ujgurské menšiny a Tibetu*

Romana Holá se rozhodla zabývat aktuálním tématem menšinové politiky současné ČLR. V návaznosti na toto téma si autorka vytyčila dvě výzkumné otázky týkající se případných rozdílů přístupu centrální vlády vůči menšinám v Tibetu a Xinjiangu, a zda, v případě druhé otázky, čínská vláda dodržuje ve svém přístupu k menšinám čínské ústavní právo. V první části autorka důsledně mapuje vývoj ústavního ukotvení menšinových práv v historii ČLR. Druhá a třetí část se poté zabývá konkrétními politikami centrální vlády vůči dvěma autonomním regionům a tamním menšinám, Ujgurům a Tibetánům. Autorka k popisu současné situace také připojuje hlubší historické pozadí, které je nutné pochopit vzhledem k současným vztahům čínské vlády k etnicky smíšené periferii země. Nakonec autorka v následující části porovnává ve třech oblastech menšinovou politiku ČLR jak v Tibetu, tak v Xinjiangu. Tuto část práce považuji za nejzdařilejší, neboť nám umožňuje bezprostředně nahlédnout některé aktuální problémy této politiky v současné Číně. Autorka uvádí řadu důležitých informací, které staví do protikladu s oficiálními stanovisky čínských vládních kruhů.

Text je strukturován logicky a přehledně. Co poněkud práci sráží na hodnotě je na řadě míst slabší stylistika textu. Na řadě míst není zcela zřetelná návaznost jednotlivých úseků textu. V textu rovněž lze nalézt poměrně časté chyby v interpunkci. Práce by si určitě ještě zasloužila důkladnějšího pročtení a odstranění gramatických a stylistických prohřešků.

Kromě výše naznačených nedostatků vězí zásadnější problém práce v málo zřetelném metodologickém a teoretickém uchopení výzkumu. Autorka například nijak nekomentuje výběr svých případových studií (proč například nezkoumala Vnitřní Mongolsko nebo jiné oblasti osídlené menšinami?), stejně tak se hlouběji nezamýšlí nad důvody centrální menšinové politiky (Dělá to čínská vláda kvůli geopolitice? Kvůli vnitropolitickým cílům? Hraje nějakou roli frakční boj uvnitř KS? apod.). Autorka rovněž nepodává informace k tomu, jak komparaci provedla, co přesně srovnávala, jestli to mělo nějakou vnitřní logiku atd. Přestože samotná komparace v textu je zdařilá, čtenáři chybí širší kontext, do kterého by mohla být zasazena.

Dvě marginálie:

- Proč se opakuje skoro celý odstavec na straně 10 a 31?
- Drobná chyba na s. 32: Džungaři neútočili na Tibet kvůli náboženství, alespoň ne v negativním smyslu slova. Sami vyznávali buddhismus, a vláda nad Tibetem a jeho

náboženskými představiteli by pro ně představovala vítanou pomoc v jejich zápase s Qingy o nadvládu nad střední Asií.

Práce sice vykazuje výše zmíněné nedostatky, ale přesto i tak splňuje všechny náležitosti kladné na úspěšně zvládnutou bakalářskou práci, neboť autorka si našla téma, které se později adekvátním způsobem snažila zpracovat. Já ji proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 30. 5. 2016

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.